

Відділ освіти, молоді та спорту
Михайлівської райдержадміністрації
КЗ Любимівський ДНЗ «Ромашка»

Тема: «Україна моя, рідний край»
(тематичне заняття патріотичного виховання для дітей старшої групи)

Підготувала: Кравченко Л.М.
вихователь старшої групи
КЗ Любимівський ДНЗ «Ромашка»
ясла-садок загального розвитку
Любимівської сільської ради
Михайлівського району
Запорізької області

с.Любимівка, 2017

Тема: Україно моя, рідний край

Тематичне заняття з патріотичного виховання (старша група)

Мета: розвивати у дітей здатність установлювати прості зв'язки між значенням кольорів прапора і предметами, явищами суспільного життя, пояснювальне мовлення; **сприяти вихованню** національної гордості за державу, людяності, шанобливого ставлення державної символіки, до хліба; **створювати умови** для уточнення дитиною знань про значення кольорів Державного прапора, розширення знань про державу Україну, малу Україну, народні традиції бережного ставлення до хліба; **ознайомити** дітей з давніми традиціями випікання хліба; навчати орієнтуватись у реальних умовах життя; **виховувати** пізнавальну активність, уміння логічно мислити, робити самостійні висновки, креативність під час роботи з піском; стимулювати бажання дітей створювати сюжет.

Словник: синьо-жовтий прапор, Батьківщина, мала Україна, держава.

Матеріал: мапа України, макет Прапора і Герба України, каравай, столи для піскової анімації.

ХІД ЗАНЯТТЯ

Вихователь. Діти, послухайте короткий вірш і скажіть, про яку державу йдеться мова:

Моя Україна –
Широкі простори:
Поля пшеничні,
Мирні води.

(відповіді дітей).

Вихователь. У якій державі ми з вами живемо?

- Як називається наша Батьківщина?
- Як ви гадаєте, що таке Батьківщина?

(відповіді дітей).

Вихователь. Під віконцем – калина,

Тиха казка бабусі,
Ніжна пісня матусі,
Дужі руки у тата,
Під тополями – хата,
Під вербою – криниця,
В чистім полі – пшениця...
Все це Україна – наша Батьківщина.

Погляньте, діти, на карту України. Скільки тут великих міст і маленьких містечок, селищ, сіл. А ось найбільша українська річка. Знаєте, як вона називається? (відповіді дітей.) Так, Дніпро. А на берегах Дніпра розкинулося наше обласне місто - Запоріжжя. Як називається столиця України? (відповіді дітей.) Звідси бере початок наша держава. А чи знаєте ви, що кожна держава має свою символіку? Яку? (відповіді дітей.) Так, це прапор, герб, гімн. Державні символи характеризують нашу державу, відображають її побут, традиції, господарювання, історичне минуле, прагнення народу. З яким державним символом ми уже ознайомились? Відшукайте його серед інших.

Діти вказують на державний прапор.

Вихователь. Так, це справді Державний прапор.

- Чому наш Державний прапор має синій і жовтий кольори?
 - Коли ви бачите жовтий колір, що вам одразу спадає на думку?
 - А що нагадує вам синій колір?
- (відповіді дітей).

Дидактична гра «Закінчи речення»

- Наша Батьківщина.....(Україна)
- Прапор України двоколірний.....(синьо-жовтий)
- Герб України.....(тризуб)
- Гімн України.....(пісня урочиста)
- Столиця України.....(Київ)

Вихователь. Чому ж саме пшеничний лан ми уявляємо, коли дивимось на прапор?

Здавна люди ставились до хліба як до святині. Хліб шанували й берегли. Отже, коли впаде окраєць на землю – підберіть його, поцілуйте, обтрусіть і з'їжте. Так має бути за народним етикетом. Ніхто ніколи і крихти не викидав. А, зібравши рукою, з'їдав. І це було проявом не лише селянської бережливості – всі вірили в те, що хліб, а разом з ним і предмети, пов'язані з його випіканням, мають чудодійні властивості дарувати благополуччя й щасливе майбутнє.

Нема святішої святині, як хліб на нашому столі. Центральне місце в світлиці займає стіл, застелений скатертиною. На ньому – хліб-сіль. І це знаменно, бо ж віддавна відмінною рисою українців є гостинність. Навіть у найбіднішій хатині кожен подорожній міг отримати кусень хліба із сіллю та дах над головою. Хліб наші предки називали «папою». Тому що тато орав землю, сів зерно, збирав та молотив збіжжя. Пекли хліб мати або бабуся.

- Діти, ви часто чули вислів «хліб наш насущний», тобто такий, що має важливе значення, вкрай необхідний.
- Без чого не обходиться ні сніданок, ні обід, ні вечеря? Справді, ми не уявляємо нашу їжу без хліба духмяного та із хрумкою скоринкою, білого чи чорного. Його смак і запах знайомі кожному з нас змалку.

- Хліб має ще й глибоко символічне значення. Він – не лише наша їжа, а й мірило людської дружби і шани. У скрутний час справній товариш завжди поділиться останнім шматком хліба.
- Діти, чи знаєте ви, хто для нас пече хліб? (відповіді дітей.) А в давнину кожна господиня випікала хліб сама у своїй хаті, ось у такій печі, як ви бачите. Процес випікання хліба був дуже складним і тривалим. Найперше – господиня брала діжку й замішувала тісто, залишала його, щоб воно підходило. А сама бралася до печі: накладала дрова в піч і розпалювала. Коли дрова згоряли, вона брала кочергу і вигрібала жар до краю печі. А ще от таким помелом добре вимітала дно печі. Тоді вироблену хлібину клала на лопату, попередньо посипавши її борошном. Перехрестивши хлібину, господиня саджала її в піч, закривала заслінкою, і хліб пікся. З хлібом пов'язано багато звичаїв і повір'їв.

Вийнявши хлібину з печі, не можна було закладати її назад у піч. Навіть якщо вона недостатньо пропеклася, щоб сім'я не лишилася недостатку.

Коли в хаті була маленька дитина, то пильнували, коли вона робитиме перші кроки. Тоді ставили хліб і сіль посеред хати на стільчик і кликали: «Ходи, ходи, Васильку, до хліба-солі, щоб щастя було в доволі»

Спечений хліб клали на чистий рушник, а коли починали їсти, то його хрестили. На чільному місці в хаті на столі завжди лежить хліб. Кажуть у народі правдиві слова: «Хліб – годувальник, усьому голова».

Про хліб складено багато пісень, віршів, прислів'їв і приказок.

- Без хліба – суха біда.
- Рибка без хліба – бридка.
- Хліб – усьому голова.
- Хліб та вода – голоду нема.

Вихователь. Подивіться на себе. У що ми сьогодні одягнені? Тому що ми хто? – Українці.

Красивий, щедрий, рідний край
І мова наша солов'їна,
Люби, шануй, оберігай,
Усе, що зветься ... Україна!

Вірш: Ми є діти українські,
Хлопці та дівчата,
Рідний край наш – Україна
Красна і багата.

Проведення фізкультхвилинки

Встало вранці ясне сонце
Зазирнуло у віконце
Ми до нього потяглися
За промінчики взялися,

Будем дружньо присідати,
Сонечко розвеселяти:
Встали-сіли, встали – сіли
Бачите, як розвеселили!

Вихователь. Як називається село, в якому ми живемо? Що таке Мала Батьківщина? (відповіді дітей). Все те що оточує нас змалку.

Вірш «Ромашка»

В нашому красивих місць багато
І сперечалися мама і тато,
Де мені буде гарно і тепло,
Де я розумним зросту і дотепним?
«Ромашка» - дитсадок,
Він виховує діток,
Один одного любить,
І з природою дружить.
Малесеньких не ображать,
Старшим всім допомагати – так навчає всіх діток
«Ромашка» дитсадок.

Я садочок свій люблю,
Кожен день сюди ходжу,
Тут навчають нас дружити,
І батьків своїх любити.

- Як називається наш садочок?

«Ромашка»(відповіді дітей)

Давайте згадаємо, які ми знаємо прислів'я про Батьківщину, рідний край.

- Кожному мила своя сторона
- За рідний край життя віддай
- Де рідний край, там і рай
- Кожна травичка на своєму корені росте.

Вихователь: А тепер давайте підійдемо до столика і відтворимо за допомогою піску наш дитячий садок « Ромашка» (колективна робота дітей з піском з використанням елементів сендплею).

Вихователь: Погляньте, який гарний у нас садочок. Квіти, що з'явилися біля нього: мак, волошки, а ще соняшник і кущ калини, дуже поширені у нас на Україні, і в нашій місцевості, їх вважають символами України.

Україна – це небо блакитне,
А в тім небі зірки золоті
Сяють нам з високості привітно.
Ці два кольори ніжні й прості.
Україна – це жовта пшениця
І блакитні волошко на ній

Гей, як любо кругом – подивися –
В цій країні коханій моїй!
Угорі небозвід оксамитний
А в низу колосисті поля.
Край вітчизняний ,край привітний,
Рідне небо і рідна земля.

Вихователь підводить підсумок заняття.